

تماشاخانه

امیر دژاکام: نمایش «مکبث» بهترین کار من است

● **گروه هنر:** امیر دژاکام نمایش «مکبث» را یکی از بهترین کارهای خود دانست و گفت: در این کار نگاه تازه‌ای به نمایش‌نامه «مکبث» شکسپیر دارم. امیر دژاکام، نویسنده، کارگردان و اسناد دانشگاه، با بیان اینکه ۴۰ سال سابقه کارگردانی دارد و نخستین نمایشش را در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به صحنه برده، گفت: من از سال اول دانشگاه پس از اینکه پنج، شش نمایش را در تالار مولوی و سالن چهارسو اجرا کردم، در تالار وحدت به صحنه رفتم، اما وقتی تصمیم گرفتم نمایش «مکبث» را اجرا کنم، با شرایطی روبه‌رو شدم که متفاوت با چیزی بود که از آن شناخت داشتم. برای این نمایش تعدادی بازیگر انتخاب کردم و به دستیارانم گفتم، آنها به من اعلام کردند، این بازیگران رقم‌های ۲۰ میلیون، ۵۰ میلیون و ۱۵ میلیون تومان درخواست کرده‌اند. وقتی رقم دستمزد بازیگران را جمع بستم، رقمی شد حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیون تومان به‌جز دکور، لباس و سایر موارد.

او افزود: برای همین با یکی، دو تهیه‌کننده صحبت داشتیم. آنها گفتند: «شما کارگردان شناخته‌شده‌ای هستید، ولی «مکبث» نه؛ کم‌دی و سرگرمی کار کنید.» من نیز گفتم: نه. حالا باید انتخاب می‌کردم یا کارگردانی و فعالیت هنری را به اتمام برسانم یا به کارم ادامه بدهم. پس تصمیم گرفتم بازیگر تربیت کنم و برای همین از بین دانشجویانم در دانشگاه دو نفر، از بین هنرجویان در مؤسسه چهار، پنج نفر و از

بین جوانانی که طی فراخوانی مراجعه کرده بودند پنج، شش نفر انتخاب شدند و گروه تشکیل شد. البته چهار نفر از بازیگران؛ یعنی التاز تاریخی، احمد داوودی، آناهیتا صفی‌خانی و مریم یوسف، افراد شناخته‌شده‌ای هستند و بسیار کار کرده‌اند.

کارگردان «سگانه میتراس» ادامه داد: اما مشکل مالی همچنان وجود داشت و گفتم: حالا هزینه لباس را چه‌کار کنم؟ در نتیجه در بخش «میهمان» سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر شرکت کردیم و جشنواره کمک‌هزینه‌ای پرداخت کرد که برای لباس نمایش هزینه شد. البته طراح لباس و آهنگ‌ساز نیز بدون ربای دستمزد کار کردند و در نهایت نمایش «مکبث» آماده شد.

دژاکام نمایش «مکبث» را یکی از بهترین آثاری دانست که توسط کارگردانان بسیاری به صحنه رفته و اضافه کرد: این اثر مطرح در سراسر دنیا و در کشور ما نیز توسط هنرمندان خیلی خوبی به صحنه رفته است. او نمایش «مکبث» را یکی از بهترین کارهای خود دانست و تصریح کرد: در این کار نگاه تازه‌ای به «مکبث» دارم و نخستین «مکبث» چندصدایی است که شکل گرفته. همه انسان‌های این اثر با استدلال سخن می‌گویند؛ فلسفه، منش و نگاه دارند. تمام افرادی که در «مکبث» حتی احتمال رشدنشان در صحنه وجود دارد با جزء سیالشکرها هستند در کنار کاراکترهای اصلی به سخن درمی‌آیند و قصه‌های خود را می‌گویند. این اثر از ابتدا تا انتها دوباره نوشته شد برای اینکه دوباره همه با هم بیندیشیم و اینکه چطور روابط فردی می‌تواند روابط جمعی بهتری به وجود بیاورد.

دژاکام درباره فیزیکال‌بودن این نمایش توضیح داد: امروزه تئاتر فیزیکال هیجان بیشتری در خود دارد و جوانان ارتباط بهتری با آن برقرار می‌کنند. البته در کنار فیزیکال‌بودن، «کلمه» را نیز با آن پیوند زدیم. از هر شخصی که اهل فکر، قلم و اندیشه است دعوت می‌کنم تئاتر «مکبث» را ببیند.

او با ابراز تأسف برای شرایطی که در تئاتر کشور به وجود آمده، اظهار کرد: تئاتر مکانی برای سرگرمی و بلیت‌خریدن برای دیدن بازیگران و چهره‌ها شده است. تئاتر گوهر نابی برای فهمیدن آست، ولی این فهم مشترک تبدیل به سرگرمی شده. تئاتر «مکبث» با محبتی که مدیران پردیس تئاتر شهزاد داشتند به صحنه آمد و ششی سه میلیون و ۵۰۰ هزار تومان کرایه را از من نگرفتند. این نمایش به تبلیغات احتیاج دارد. چیزی نزدیک به ۵۰۰ پوستر در ابعاد ۵۰ در ۷۰ نزدیک به یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان هزینه دارد. درحالی‌که حقوق هیئت علمی من بعد از ۲۸ سال سه میلیون و ۸۰۰ هزار تومان است. این شرایط، شرایط تلخی است برای شخصی که ۴۰ سال فعالیت هنری داشته و دارد؛ حالا می‌خواهد یک اثر را به صحنه ببرد و دره‌زده فکر، جان و عمرش را بدهد تا یک نمایش به اجرا برسد.

کارگردان «امیراتسور و آنجلو» گفت: از وزیر و نمایندگان محترم کمیسیون فرهنگی مجلس سؤال دارم؛ آیا تئاتر مکانی است برای کسب درآمد؟ من به آنها می‌گویم: بله، تئاتر باید تماشاگر داشته باشد؛ اما وقتی تماشاگر تئاتر را به شو، وارثه و جوک‌گفتن عادت می‌دهیم، آیا از آن چیزی برای آندیشیدن و فهمیدن باقی می‌ماند؟

نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده نمایش «مکبث»

امیر دژاکام است. این اثر که بر اساس نمایش‌نامه

مشهور «مکبث» شکسپیر نوشته شده، تا دوم

اردیبهشت در پردیس تئاتر شهزاد به صحنه می‌رود.

گروه هنر: تعداد آثاری که قرار است تا چند روز آینده در جشنواره جهانی فیلم فجر به نمایش گذاشته شوند، به مرور اعلام می‌شود و تعداد فیلم‌سازان ایرانی که برخی از آنها با نخستین ساخته سینمایی‌شان در جشنواره حضور دارند کم نیست و در کنار آنها فیلم‌هایی از بسیاری از کشورها در بخش‌های مختلف آماده رقابت در این رویداد سینمایی هستند. امسال ۱۵ فیلم برای حضور در بخش جلوه‌گاه شرق انتخاب شده است. «بی‌حسی موضعی»، ساخته حسین مهکام، برای نخستین‌بار به نمایش گذاشته خواهد شد. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: جلال، دانشجوی سابق رشته فلسفه، متوجه می‌شود خواهرش که به اختلال روانی دوقطبی مبتلاست، با مردی ثروتمند به نام شاهرخ ازدواج کرده که به شرط‌بندی بازی فوتبال اعتیاد دارد. جلال با عصبانیت از خانه بیرون می‌زند تا به خانه دوستش، بهمن، برود که یک آهنگ‌ساز زیرزمینی است. در مسیر، جلال با یک راننده تاکسی به نام ناصر آشنا می‌شود و این دو شب عجیبی را در کنار هم سپری می‌کنند. مستند «جای خالی دوست»، ساخته محمدعلی طالبی روایتگر زندگی دو دختر، عسل و نیلوفر، نوجوانان ۱۵ساله‌ای است که یک ویدئوی سه‌دقیقه‌ای را در موبایل خود ضبط می‌کنند و در یوتیوب می‌گذارند و می‌گویند قصد دارند خودکشی کنند. «۲۳ نفر»، نخستن ساخته مهدی جعفری که روایتی است از یک داستان واقعی، «مهمانخانه ماه نو»، ساخته تاکه‌فومی تسوتسویی، محصول مشترک ایران و ژاپن در سال ۲۰۱۸ است که نغمه ژیمینی فیلم‌نامه‌نویس و جواد نوروزبینگی و شهره کلپریان تهیه‌کنندگان آن هستند.

فیلم‌های خارجی بخش «جلوه‌گاه شرق» سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر شامل

«امینه»، ساخته ایمن زیدان از سوریه در سال ۲۰۱۸، «بازگشت به خانه»، ساخته داریا شوماکوا محصول مشترک روسیه و ارمنستان در سال ۲۰۱۹، «عبور از مرز»، ساخته هو مِنگ محصول سال ۲۰۱۸ چین، «تقاطع»، ساخته نام ژُن ساخته سال ۲۰۱۸ مالزی، «چاه»، ساخته ژانابک ژتیروف در سال ۲۰۱۸ قزاقستان، «شکبیایی»، ساخته رشید مالکوف در سال ۲۰۱۸ از ازبکستان، «تپه‌های بی‌نام»، ساخته هلال بایداروف از کشور آذربایجان در سال ۲۰۱۸، «شکستن همزمان بیست استخوان»، ساخته جمشید محمودی از افغانستان در سال ۲۰۱۸، «پیچ‌گوشتی»، ساخته بسام جرابوی محصول مشترک فلسطین، آمریکا و قطر در سال ۲۰۱۸، «اعلان»، ساخته محمود فاضل جوشکون محصول مشترک ترکیه و بلغارستان در سال ۲۰۱۸ و «آهنگ درخت»، ساخته آیک دایربیکوف محصول مشترک قرقیزستان و روسیه در سال ۲۰۱۸ هستند.

حضور کارگردان‌های ایرانی در کنار رقبای خارجی در جشنواره جهانی فجر

۱۵ فیلم در جلوه‌گاه شرق

پارسا

پیروز نقر در فیلم بی‌حسی موضعی

در بخش جام جهان‌نما نیز «همچنان که می‌درمید»، به کارگردانی مصطفی سیاری محصول سال ۲۰۱۸ که تاکنون در بخش رقابتی اوریزوتی جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز در ایتالیا، بخش رقابتی کارگردانان تازه جشنواره بین‌المللی فیلم شیکاگو در آمریکا و بخش مسابقه بین‌الملل جشنواره بین‌المللی فیلم کرالا در هند حضور داشته است نمایش داده می‌شود. مصطفی سیاری فارغ‌التحصیل رشته روان‌شناسی است. او کار حرفه‌ای خود را با ساخت فیلم‌های کوتاه و مستند آغاز کرد.

«روزهای تاریجی»، ساخته آرش لاهوتی در جشنواره‌های متعددی، از جمله جشنواره فیلم تورنتو در کانادا، جشنواره بین‌المللی فیلم کلگری در کانادا، جشنواره فیلم زوریخ در سوئیس، جشنواره بین‌المللی سائوپائولو در برزیل، جشنواره فیلم TOF در لهستان، جشنواره فیلم مالاتیا

در ترکیه، جشنواره مد فیلم فستیوال در ایتالیا و جشنواره بین‌المللی مانهایم- هایدلبرگ در آلمان حضور داشته که در جشنواره مانهایم آلمان جایزه بهترین فیلم جشنواره با عنوان «سینماگر بزرگ تازه‌وارد»، جایزه فیرشی (فدراسیون بین‌المللی منتقدان سینما) و جایزه کلیسای جهانی را دریافت کرد و در چهارمین دوره جشنواره سینه‌ایران تورنتو برنده جایزه بهترین فیلم‌نامه و جایزه بهترین بازیگر زن شده است. «پری دریایی»، به کارگردانی امیرمسعود آقابایانان جایزه خروس زرین و جایزه ویژه هیئت داوران جشنواره بین‌المللی جنگ داثو در چین را از آن خود کرده و اولین نمایشش در ایران در سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر است. مستند «دلبنده»، ساخته یاسر طالبی، محصول سال ۲۰۱۸ است که در همان سال در بخش رقابتی جشنواره بین‌المللی مستند آمستردام (ایدفا) در هلند حضور داشته و فیلم برگزیده در بین ۱۰۰ فیلم برتر مخاطبان بوده است. در سال ۲۰۱۹ در سیزدهمین دوره بخش جنبی فرهنگ غذا در جشنواره فیلم برلین آلمان انتخاب شده، بهترین فیلم بخش رقابتی جشنواره مستند بیگ‌اسکای در ایالات متحده آمریکا بوده و همچنین در جشنواره بین‌المللی مستند حقوق بشر در اکراین و جشنواره بین‌المللی مستند هات‌داکس در کانادا حضور داشته است.

در بخش «جام جهان‌نما» (جشنواره جشنواره‌ها)ی سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر ۱۴ فیلم خارجی و چهار فیلم ایرانی حضور دارند. «جام جهان‌نما» یا «جشنواره جشنواره‌ها» از بخش‌های اصلی، ولی غیررقابتی جشنواره جهانی فیلم فجر است. در این بخش فیلم‌هایی از ایران و جهان به نمایش درمی‌آیند که پیش از این از جشنواره‌های مهم جهان جوایزی را کسب کرده‌اند.

بررسی قتل‌های زنجیره‌ای در تئاتر اجتماعی ایران

ابراهیم به‌جای سعید حنایی

بهنام مرز

زین

حقیقه سکوت

به‌عنوان آخرین اثر هنری‌اش با تکنیک عجیبی که در نمایش خواهید دید، او را مسموم کرده و زندگی آدم‌های جامعه ایرانی ـ از سال ۵۶ تا پانیز ۷۷ ـ است و روایت دوم زندگی یک نویسنده به نام سهراب و همسرش «هستی» و دخترش «دنیا»ست که سرانجامی جز قتل در انتظار او نیست و با ناتمام‌ماندن روایت اول که توسط سهراب در حال نگارش است، به‌گونه‌ای منطقی

درعین‌حال غیرمنظره روایت دوم و سرآخر کلیت متن و اجرای آن ناتمام باقی می‌ماند. بنابراین همین نافرجام‌ماندن «یک دقیقه سکوت» ضربه و شوک روان‌گردانی را بر پیکره ذهنی تماشاچی وارد می‌کند تا ضمن ادای سکوت و احترام برای روح سهراب، بنابر تفکر جاری در متن و تلاقی آن با تفکر خاص خویش درباره آینده بهتر و شرایط

مشاوی و ضابطه‌بند یاد آندیشه شود. درعین‌حال بی‌فرجامی متن به دلیل نامعلوم‌بودن شرایط رو به جلوی اوضاع جامعه است. به عبارت دیگر دنیای متن محمد یعقوبی منطبق با دنیای خارجی ـ آنچه دیگران و خود نویسنده در حال لمس‌کردنش هستند ـ و برگرفته از شرایط سیاسی، اجتماعی و فرهنگی زمانه حاضر است.

باغبان مرگ

نمایش «باغبان مرگ» نوشته محمد چرمشیر و به کارگردانی آروند دشت‌آرای از تولیدات پیشین کمپانی هنرهای اجرانی «ویرگول»، سال ۹۲ در سالن شمس و سال ۹۵ در تماشاخانه سمندریان روی صحنه رفت.

داستان نمایش مربوط به قاتل زنجیره‌ای دهه ۵۰ با نام آلبرت کامبرن است که ۲۵ زن را به قتل می‌رساند و در حرکت جالب و مبتکرانه‌ای آنها را در باغچه خانه‌اش به صورت مجسمه درست می‌کند. این قاتل هیچ خبرنگاری را برای مصاحبه نمی‌پذیرد. دو هفته مانده به اعدامش می‌پذیرد که با یک خبرنگار زن آمریکایی مصاحبه کند و

لباس سیاه و سرقت یک خودرو، مسافركشی می‌کرد. او پس از سوارکردن دختران جوان و زنان آنان را به محل خلوتی می‌کشاند و پس از سرقت وسایل‌شان و آزار آنان طعمه‌های خود را به قتل می‌رساند؛ سپس اجساد آنان را در محل خلوتی

او بارها دستگیر شده بود؛ اما با دادن نام‌های مختلف بارها مأموران را فریب داده بود. در سال ۱۳۷۱ به دنبال شکایت چند دختر جوان مبنی بر اینکه دو مرد پس از سوارکردن آنها به‌عنوان مسافر، طلاها و پول‌های‌شان را سرقت کرده و برخی را نیز مورد تجاوز قرار داده‌اند، مأموران تحقیقات گسترده‌ای را آغاز کردند و پس از چند روز تعقیب و مراقبت و در یک درگیری مسلحانه دو نفر را که اقدام به این اعمال جنایتکارانه کرده بودند، دستگیر کردند. این دو نفر به نام‌های علی کریمی و غلامرضا خوشرو که آن زمان خودش را مراد نادری معرفی کرده بود، در بازجویی به چندین فقره تجاوز و سرقت مسلحانه اعتراف کردند.

غلامرضا خوشرو همان سال و در هنگام گریخت؛ ولی رفیقش علی کریمی در اسفند همان سال به دار مجازات آویخته شد. خوشرو ۹ زن را به قتل رسانده است؛ اما گروه اجرانی در این نمایش به سه قتل او می‌پردازند. درصورتی‌که می‌خواستند همه قتل‌های این قاتل زنجیره‌ای را به نمایش بگذارند، این اثر بسیار تلخ می‌شد؛ بنابراین کارگردان تصمیم گرفت به سه قتل او در این اثر بپردازد.

طراحی صحنه رئال است و پیکان سفیدرنگ و سوخته شخصیت اصلی را به دو قسمت تقسیم کرده‌اند؛ جلوی ماشین یک سمت و عقب خودرو سمت دیگر صحنه است. کشتارها دیده نمی‌شود و نمایش فضا مجور و با آمیباس است.

بازیگران یک‌به‌یک به صحنه می‌آیند و می‌روند و فقط بازیگر نقش غلامرضا خوشرو در داخل یک پیکان سفید است. اینها دارند نورش خود را از لحظات پیش و زمان برخورد و حتی پس از آن روایت می‌کنند. قاتل به روش خود و مقتولان و افراد خانواده‌شان نیز به شیوه خود از این قتل‌ها می‌گویند. نمایش از این مواجهه دور و نزدیک شکل می‌گیرد و با آنکه زمینه اتفاقات واقع‌گرایانه به نظر می‌رسد؛ اما جتنس ارائه و فضاسازی‌ها کاملاً حالت اکسپرسیونیستی دارد و انگار جمعی از مردگان در صحنه حاضر هستند. از آن سو نیز پیگیری پرونده و مرور کارنامه نیز با اول‌شخص خیالی است و شاید او زمین است که از این ستم رواداشته آدم‌ها به همدیگر به ستوه آمده؛ اما دلش به اندازه مقتولان برای قاتل هم می‌سوزد.

این نمایش از ۱۸ فروردین ساعت ۱۹:۱۵ در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایران‌شهر روی صحنه رفته است و بازیگران این نمایش تینو صالحی، بهروز پناهنده، الهام شعبانی، غزاله جزایری، لیجنده بدیعی، رضا بهرامی، حمید ملاحسینی، سمیه برچی، تجلا نظریان، مسعود انتظاری و غزاله رشیدی هستند.

زیر آسمان فیروزهای

توقیف «قصر شیرین»

● **گروه هنر:** یک نهاد خارج از سینما مانع از صدور پروانه نمایش برای فیلم قصر شیرین به کارگردانی رضا میرکریمی شده است. روابط‌عمومی فیلم سینمایی «قصر شیرین» به کارگردانی سیدرضا میرکریمی اعلام کرد: «با وجود تلاش فراوان و دوماهه برای دریافت پروانه نمایش قصر شیرین به دلیل برنامه‌ریزی ارکان آن در فصل تابستان، سازمان سینمایی از صدور پروانه امتناع کرده است که پس از بررسی علت موضوع مشخص شد یکی از نهادهای فقط به دلیل چند پلان از فیلم که خوشایند آنها نیست، به سازمان سینمایی تاکید کرده است حق صدور پروانه ارکان برای قصر شیرین را ندارد.»

اولین فیلم سینمایی دشت‌آرای در نبود کارگردان ساخته شد

● **گروه هنر:** آروند دشت‌آرای زمستان سال گذشته فیلم‌برداری اولین فیلم سینمایی خود را با عنوان «The Absent Director» (در نبود کارگردان) به تهیه‌کنندگی حسین اکبری به انجام رساند. این فیلم هم‌اکنون مراحل پس از تولید را سپری می‌کند، صداگذاری این فیلم توسط علیرضا علویان در حال انجام است. فیلم‌نامه این اثر توسط نغمه ثمنینی به نگارش درآمده است. فیلم سینمایی «The Absent Director» پس از نمایش «درباری تصویرت از من تجدیدنظر کن»، دومین همکاری این کارگردان و نویسنده به حساب می‌آید.

پیمان شادمان‌فر مدیریت فیلم‌برداری این اثر را برعهده داشته و مهران ملکوتی صدابردار این فیلم سینمایی است. دشت‌آرای بیشتر بازیگران این فیلم سینمایی را نیز مانند نمایش‌های اخیرش، از هنرجویان برگزیده کارگاه‌ها و ورک‌شاپ‌های بازیگری خود در کمپانی هنرهای اجرانی «ویرگول» انتخاب کرده است. ماریس ون‌هولک، آزاده میرزایی، دیا خاتمی، طاهره هزاوه، میثم میرزایی، میثم نوروزی، ساناز باقری، رمینا دواجی، امین یزدانی‌نژاد، ترکس سعیدی‌نژاد و کیوان جدیری بازیگران فیلم سینمایی «The Absent Director» هستند.

احسان رسول‌اف و امیرکیوان صالحی نیز به‌عنوان سرمایه‌گذار در این فیلم سینمایی حضور دارند. آروند دشت‌آرای پیش از این تجربه ساخت فیلم کوتاه «آتی‌ساز ۱» و «آتی‌ساز ۲» را داشته است.

نمایش آثار پویانمایی ترمیم‌شده علی اکبر صادقی

● **گروه هنر:** آثار پویانمایی ترمیم‌شده علی‌اکبر صادقی در بخش کلاسیک سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر به نمایش درمی‌آیند.

پویانمایی‌های «هفت شهر» تولید سال ۱۳۵۰، «گلپارارن» و «من آتم که» تولید سال ۱۳۵۱، «ملک خورشید» ساخته سال ۱۳۵۲، «رخ» از آثار این هنرمند در سال ۱۳۵۳ و «زال و هیسرغ» ساخته سال ۱۳۵۶ در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در این رویداد جهانی نمایش داده خواهند شد.

علی‌اکبر صادقی متولد سال ۱۳۱۶ در تهران است که پس از پایان تحصیل از دانشکده هنرهای زیبا به پیشنهاده کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان دست به ساخت فیلم نقاشی متحرک زد و فعالیت هنری‌اش را در سال ۱۳۵۰ در کانون با فیلم نقاشی متحرک به نام «هفت شهر» آغاز کرد.

صادقی علاوه‌بر کارهای تصویری، چند کتاب نیز برای کانون منتشر کرد و در ساخت فیلم برای کانون از شیوه خاص نقاشی فیلم بهره می‌گرفت.

فیلم‌های این هنرمند در جشنواره‌های متعدد جهانی مورد استقبال قرار گرفت و جایزه‌های زیادی را از آن خود کرد. او همچنین برای تصویرگری کتاب نیز جوایزی را دریافت کرده است. فیلم «دونده»، به کارگردانی امیر نادری و تهیه‌کنندگی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان نیز در سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر در میان فیلم‌های مطرح دهه ۶۰ نمایش داده می‌شود.

بخش «نمایش فیلم‌های کلاسیک مرمت‌شده» که علاقه‌مندان بسیاری دارد، از سه سال پیش به بخش‌های جشنواره افزوده شد و ضمن تعامل با فیلم‌خانه‌ها و آرشیوهای فیلم معتبر ایران و دنیا، در کنار نمایش آثار کلاسیک جهان هر سال تعدادی فیلم ایرانی مرمت‌شده را هم رونمایی می‌کند.

سی‌وهفتمین دوره جشنواره جهانی فیلم فجر از ۲۹ فروردین تا ۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ (تا ۱۸ تا ۲۶ آوریل ۲۰۱۹) به دبیری رضا میرکریمی در تهران برگزار می‌شود.